

[Undervisningsministeren]

oplæring i den periode, hvor lærlingen er i praktik eller på skole under delaftalen med ham.

De lærekontrakter, der skal indgås herefter, skal i princippet svare til almindelige lærekontrakter med én læremester, og lærlingelovens almindelige regler om retsforholdet mellem parterne skal finde anvendelse på lærlingens retsforhold til hver enkelt læremester. Mestrene vil således komme til at hæfte hver især for sin del af aftalen.

Som sikkerhed for, at lærlinge ved kombinationsaftaler får en fuldstændig faglig udannelse, skal aftalerne efter forslaget godkendes af vedkommende faglige udvalg.

Forslaget skal ses som et led i regeringens program til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. I forbindelse med de initiativer, der i øvrigt er sat i gang efter dette program, regnes der med ca. 500 nye lærepladser på grundlag af kombinationsaftaler.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling) m.fl.

(Lovforslag nr. L 115).

Lovforslaget skal ses på baggrund af de forhandlinger, der har været ført om Grønlands udtræden af De europæiske Fællesskaber. En traktat om Grønlands udtræden er som bekendt undertegnet den 12. marts 1984, således at Grønlands udtræden kan ske med virkning fra 1. januar 1985.

Ifølge de gældende regler om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet vælges der 16 danske repræsentanter til Europa-Parlamentet. Dette antal er fastsat i artikel 2 i Akt om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Forsamlingen, hvori er fastsat antallet af repræsentanter, der vælges i hvert enkelt medlemsland. Det er ikke i akten fastsat, at et eller flere af de danske sæder skal tilfalde Grønland. Men som følge af Grønlands særlige stilling inden for riget fandtes det i sin tid ønskeligt, at Grønland opnåede repræsentation i Parlamentet, og det

er derfor i de gældende danske regler bestemt, at der i Grønland vælges én repræsentant af de 16 danske repræsentanter.

Ved Grønlands udtræden af De europæiske Fællesskaber bortfalder forudsætningen imidlertid for den hidtidige grønlandske repræsentation i Europa-Parlamentet.

Jeg har derfor foreslået, at Danmark herefter udgør ét valgområde, hvori vælges samtlige de 16 danske repræsentanter, der ifølge art. 2 i den tidligere nævnte akt skal vælges i Danmark.

Jeg har endvidere foreslået, at det grønlandske mandat med virkning fra 1. januar 1985 overgår til Danmark, således at mandaterne tilfalder det parti eller valgforbund, der ved valget til Europa-Parlamentet den 14. juni 1984 ville være berettiget til at få det 16. mandat efter de almindelige beregningsmetoder.

De øvrige forslag, jeg har stillet, skal alene ses som en konsekvens af, at Grønland udtræder af De europæiske Fællesskaber. Dette gælder f.eks. forslaget om at ophæve loven for Grønland om valg til Europa-Parlamentet.

Lovforslaget er udarbejdet efter drøftelse mellem statsministeren og formanden for det grønlandske hjemmestyre og er i henhold til loven om det grønlandske hjemmestyre forelagt hjemmestyret til udtalelse. Hjemmestyrets udtalelse over lovforslaget foreligger endnu ikke, men den forventes at fremkomme under udvalgsbehandlingen og vil straks blive tilstillet udvalgets formand.

Jeg vil gerne tilføje, at når lovforslaget fremsættes nu, skyldes det, at regeringen har fundet det væsentligt at få afklaret spørgsmålet om dette 16. mandat, inden afholdelsen af Europa-Parlamentsvalget i juni måned i år.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om bunden opsparring for visse amtskommuner i 1984.

(Lovforslag nr. L 116).

Formålet med lovforslaget er – i overensstemmelse med den politisk-økonomiske af-

[Indenrigsministeren]

tale af 24. oktober 1983 mellem regeringen, det radikale venstre og fremskridtspartiet og aftalen af 9. december 1983 mellem regeringen og det radikale venstre – at gennemføre kompenserende foranstaltninger, fordi amtskommunerne ikke har opfyldt regeringens skattehenstilling for 1984.

Regeringen henstillede den 7. marts 1983 på baggrund af enighed med de kommunale organisationer, at kommunalbestyrelser og amtsråd undlader at gennemføre skattestigninger fra 1983 til 1984.

I forbindelse med den politisk-økonomiske aftale af 24. oktober 1983 konstateredes, at amtskommunerne har forøget skatten med 480 mill. kr. fra 1983 til 1984, mens kommunerne har nedsat skatten med 180 mill. kr. Der er herved taget hensyn til stigningen i personfradragene og forskydningen mellem grundskyld og indkomstskat.

Med det nævnte udgangspunkt findes det naturligt, at de kompenserende foranstaltninger – der er udformet som en bunden opsparring – kommer til at rette sig imod de amtskommuner, der ikke har opfyldt regeringens henstilling. For at undgå at gribe ind i de budgetter for 1984, der forelå den 1. oktober 1983, foreslås opsparringen imidlertid begrænset, således at ingen amtskommune af den grund vil få en budgetteret likviditet ultimo 1984 under det for driften nødvendige beløb. Der er derfor sat en grænse på 390 kr. pr. indbygger. Endvidere begrænses den bundne opsparring for den enkelte amtskommune til et beløb, der udgør højst 225 kr. pr. indbygger. Den bundne opsparring kan herefter opgøres til i alt 392,5 mill. kr.

Den bundne opsparring indbetales i forbindelse med afregningen med statsskattedirektoratet den 1. november 1984. Det forventes på baggrund af ovenstående begrænsninger, at indbetalingen til statskassen vil kunne ske, uden at det vil være nødvendigt at gribe ind i de allerede lagte budgetter for 1984.

Statskassen tilbagebetaler i årene 1985–87 den bundne opsparring til de pågældende amtskommuner med $\frac{1}{6}$ ved hver måneds begyndelse i forbindelse med statsskattedirektoratets udbetaling af forskudsbeløb m.v. Der ydes ikke forrentning af den bundne opsparring.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærk-

ninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdiafgift og om den kommunale momsfond.
(Lovforslag nr. L 117).

Forslaget går ud på at neutralisere momsens økonomiske betydning for en kommunes valg mellem selv at fremstille varer og tjenesteydelser til eget brug og at købe dem på det private marked.

Lige konkurrencevilkår kan etableres på 2 forskellige måder. Staten kan enten pålægge kommunerne at betale moms af ydelser til eget brug (såkaldt pålægsmoms) eller refundere kommunerne udgifterne til den moms, der betales ved køb fra private virksomheder (såkaldt købsmoms). I begge tilfælde opnås, at momsen ikke spiller nogen rolle for valget mellem at producere selv og at købe hos private. Lovforslaget bygger på det sidste princip.

Hidtil har staten for at skabe konkurrence-neutralitet anvendt pålægsmomsen. Efter de gældende regler betaler kommunerne moms af visse bygge- og anlægsarbejder, de selv udfører. Også f.eks. rengøring af rådhus og skoler betaler kommunerne pålægsmoms af. Det samlede provenu for staten udgør ca. 475 mill. kr.

En række private erhvervsorganisationer har imidlertid kritiseret de gældende regler for at være utilstrækkelige. De har også peget på, at det arbejde i offentlig regie, som begunstiges af momsreglerne, udgør en stadig stigende andel af de samlede aktiviteter.

På denne baggrund har momsnavnet ved indstilling af 7. november 1983 til ministeren for skatter og afgifter anbefalet, at pålægsmomsens afgiftspligtige område blev udvidet. Nævnet foreslår bl.a., at kommunerne pålægges moms af rengøring på døgninstitutioner og af reparations- og vedligeholdelsesarbejder. Udvidelsen skønnes at ville medføre merudgifter til moms på 1,2 mia kr. i kommuner og amtskommuner.

De kommunale repræsentanter i momsnavnet har imidlertid peget på, at forslaget ville medføre administrative vanskeligheder i